

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler
for Arkitektur, Design og Konservering

Kære Frank Jensen,

Når jeg cykler gennem byen til mit arbejde på Holmen, glæder jeg mig over Københavns smukke bygninger og sociale indretning. Jeg er særlig stolt, fordi arkitekter har spillet en central rolle i byens udvikling.

De løsninger, vi bidrager med i disse år, skal ikke bare få CO₂-regnskabet til at gå op. Vi skal skabe en by, som også de unge generationer føler sig hjemme i. Med nye idealer og livsmønstre.

Mange af vores studerende vil stadig befolke byen i årene frem mod 2100. Hvem ved, nogle vil måske som 100-årige stadig spadserere i parkerne og bruge byens kulturtilbud? De skal leve længe med konsekvenserne af de valg, vi træffer i dag. Mens vi kan bruge lang tid på at konstatere tingenes kompleksitet og forsøge at løse nye problemer med gamle midler, savner vi samtidig radikale visioner for byen og velfærdsstaten. Hvor skal de komme fra?

Vi skal lytte til de unges ideer – til deres forestillinger om indretning af byen. Deres ideer skal have en platform. Ikke kun fordi de er unge, men fordi de har viljen til radikalt at gentænke vores økonomiske og byplanmæssige koncepter. Fordi de gerne sætter grundlæggende og hyppige spørgsmålstejn.

Vores studerende omfavner gerne radikal innovation. De er ikke bare optagede af en grøn omstilling frem til 2050. De ser en bæredygtighedskrise, som handler om deres egne livsvilkår frem til næste århundredeskifte. Og de producerer et væld af ideer til alternative måder at udvikle byen på. Lad mig dele et par eksempler fra et nyligt studieprojekt, som handlede om at bygge by på måder, der understøtter byens fællesskaber og giver mulighed for at alternative familietyper og leveformer.

Et forslag lød, at byen kan nedlægge dele af offentlige veje i de områder, hvor den kollektive trafik er mest udbygget. Arealerne kan udlejes i mindre bidder til selvbyggere, byggefællesskaber og bofællesskaber til byggeri af enkle og billige boliger til københavnere, der gerne vil bygge og leve i en anden ånd. Områder indrettet af de mennesker, der befolker dem.

Et andet forslag lød, at beboere i et villakvarter skal have mulighed for at oprette nye matrikelstrukturer, hvor grundejere frivilligt kan slå sig sammen i en ny form for andelsforening, som kan bebygges yderligere, bygges om og deles på måder, som passer til beboernes behov, og som understøtter mere fællesskab.

Kan man det ... Hvorfor ikke? Kan man lade være med at lytte til de unges forestillinger om fremtidens by? Måske. Jeg synes, vi skal invitere dem aktivt ind i byudviklingen. Vi bidrager gerne med nye løsninger, ideer og talenter.

Det er derfor, vi er her.

Med venlig hilsen

Lene Dammand Lund

Rektor

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler
for Arkitektur, Design og Konservering